

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko R. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt I Nc 5429/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 października 2016 r., Sąd Rejonowy w Kłodzku umorzył postępowanie w sprawie z powództwa (...) S.A. w W. przeciwko R. P.. W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że w określonym terminie pełnomocnik uzupełniając braki formalne pozwu złożył jedynie kserokopię pełnomocnictwa.

W zażaleniu na powyższe postanowienie strona powodowa zarzucił naruszenie art. 89 § 1 k.p.c. i art. 505³⁷ k.p.c. poprzez błędne uznanie, że powódka w przedmiotowej sprawie nie uzupełniła braków w określonym przez Sąd terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania i w związku z tym umorzenie postępowania w sprawie, pomimo wniesienia przez pełnomocnika powódki do Sądu Rejonowego w Kłodzku w dniu 18 października 2016 r. pozwu wraz z załącznikami, w tym pełnomocnictwem i dokumentami wykazującymi umocowanie do działania w imieniu powódki wraz z odpisem pozwu i załączników. Jednakże powód w odpisie dla strony pozwanej dołączył pełnomocnictwo w niewłaściwej formie, bo bez poświadczenia jego zgodności z oryginałem. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, w takiej sytuacji Sąd powinien potraktować złożenie pełnomocnictwa jako dokonanie czynności dotkniętej brakami i wezwać pełnomocnika do ich usunięcia, a nie umarzać postępowanie.

W związku z powyższym Strona powodowa wniosła o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia przez Sąd I instancji na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. i podjęcie postępowania w sprawie, a w przypadku braku podstaw do uchylenia postanowienia w tym trybie o przekazanie zażalenia do rozpoznania Sądowi II instancji i uchylenie przez ten Sąd zaskarżonego postanowienia;
- zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych;
- zwrot opłaty od zażalenia na podstawie art. 79 ust. 1 lit. e ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z powodu oczywistego naruszenia prawa.

W uzasadnieniu zażalenia strona powodowa podniosła, że w dniu 18 października 2016 r. nadała w placówce pocztowej operatora publicznego do Sądu Rejonowego w Kłodzku pozew wraz z odpisem na urzędowym formularzu, załączniki do pozwu wraz z odpisami, pełnomocnictwo wraz z wydrukiem z elektronicznego systemu (...)powódki. Odpis pisma dla strony pozwanej zawierał pełnomocnictwo w formie kserokopii, a nie jak stanowi art. 89 § 1 k.p.c. pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa. Zgodnie jednak z orzecznictwem Sądu Najwyższego złożenie pisma w niewłaściwej formie nie stanowi podstawy do umorzenia postępowania z powodu nieuzupełnienia braków formalnych pozwu.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

W razie przekazania sprawy sądowi według właściwości ogólnej przewodniczący zgodnie z art. 505³⁷ k.p.c. wzywa powoda do wykazania w terminie dwóch tygodni umocowania, zgodnie z wymaganiami, jakie ciąży na pełnomocniku w zwykłym postępowaniu (art. 68 zd. 1 k.p.c., art. 89 § 1 i 2 k.p.c.) – pod rygorem umorzenia postępowania. Przepis art. 89 § 1 k.p.c. w sposób jednoznaczny wskazuje, że pełnomocnik obowiązany jest przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. Zarządzenie Przewodniczącego z dnia 23 września 2016 r. także w sposób jasny formułowało braki pozwu do jakich uzupełnienia strona została wezwana. Zarzuty skarżącej w żaden sposób nie uzasadniają, dlaczego po otrzymaniu wezwania do uzupełnienia pozwu wniesionego w postępowaniu elektronicznym miałyby zostać ponownie wezwana do uzupełnienia tego samego braku – tym razem na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. Takie samo stanowisko w analogicznej sprawie zajął Trybunał Konstytucyjny w postanowieniu z dnia 1 czerwca 2015 r., sygn. akt Ts 281/14. Wprawdzie odmówiono w niej dalszego nadania biegu skardze kasacyjnej jednakże w uzasadnieniu wskazano, iż w sprawie (opartej na niemal identycznym stanie faktycznym jak niniejsza) nie może być mowy o naruszeniu art. 130 k.p.c. Sąd Okręgowy w niniejszym składzie w pełni podziela zawartą w cyt. orzeczeniu argumentację.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy uznał, iż nie było żadnych podstaw do ponownego wzywania profesjonalnego pełnomocnika strony powodowej do przedłożenia prawidłowego pełnomocnictwa, a zatem skoro skarżąca w sposób prawidłowy nie wykonała zobowiązania Sądu I instancji, słusznie Sąd pierwszej instancji umorzył postępowanie w niniejszej sprawie w oparciu o art. 505³⁷ § 1 k.p.c. Przedłożenie zaś pełnomocnictwa poświadczonego za zgodność z oryginałem przez reprezentującego stronę powodową radcę prawnego na etapie postępowania zażaleniowego nie mogło skutkować uchYLENIEM zaskarżonego postanowienia.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało oddaleniu.